

Csapatépítés

Már esteledett, amikor a több mint egyórás séta után megérkeztek a turistaházhoz. Azonnal birtokba vették az emeleti szobákat. A két pár természetesen kétágyasokat kapott, Andris, Szabi és Levi egyágyasokat. A szép, szenvedélyes Zoé és a precíz, rendszerető Ákos tökéletesen kiegészítették egymást, már öt éve voltak házасok. Réka és Beni a munkahelyen jöttek össze, a mackós fiú bálványozta barátnőjét. Andris volt a fél éve indult projekt csapatának teamleadere, és tökéletes választásnak bizonyult. Értelmes, higgadt, jó kiállású férfi, aki mindenkivel képes szót érteni.

Előre megállapodtak, hogy senki nem hoz mobilt, kütyüt, ez most „vissza a természethez” hétvége lesz.

- Itt van a kilátó – terített ki egy térképet Andris. – Holnapi úticélunk.

- Ez mi? – mutatott egy távolabbi pontra Szabi.

- Egy elmeegógyintézet. Azt is meglátogassuk? – mosolygott Andris.

Az este iszogatással telt, utána jólesően bezuhantak az ágyukba.

Elmúlt két óra, csend honolt a házban. Zoé óvatosan felült, és miután megbizonyosodott, hogy a férje alszik, óvatosan kiosont a folyosóra, és benyitott az egyik üres szobába. Andris már várta. Több hónapja tartott a viszonyuk, itt azonban a közeli veszély még hevesebbé tette az ölelésüket.

Hatalmas dörrenés hallatszott. Valaki a bejárati ajtón dörömbölt. Zoé visszaszaladt a szobájába, Andris megindult lefelé a lépcsőn, mintha most lépett volna ki a szobájából. Kinyitotta az ajtót, és a látványtól döbbenetesen lépett hátra. Egy tetőtől talpig véres ziháló férfi állt előtte.

- Egy örült megtámadott... - hörögte, majd eszméletlenül dőlt Andris karjába. Addigra már a többiek is odagyültek. Rövid tanakodás után felcipelték az egyik üres szobába, levették róla a vértől ragacsos sziurke szabadidőruháját, amelynek felsőjén három különböző színű betű volt egymásra nyomtatva.

- ILP vagy PLI? Vajon mit jelenthet? – tűnődött Andris.

A saját ruháikat adták rá, és Zoé bekötözte a sebeit.

- Fura – szólalt meg Levi. – Pár napja olvastam az interneten, hogy egy elmeegógyintézetben egy ápolat leszúrt egy őrt, és megszökött. De nem emlékszem hol. Remélem, nem itt.

Most sajnálták, hogy nincs náluk a mobiljuk. Vajon a közeli intézetből szökött meg az ápolat, és ő támadta meg ezt az embert? Vagy ő maga az örült gyilkos? A veszélyérzet befészkelte magát a gondolataikba, védtelennek, sebezhetőnek érezték magukat a rejtélyes idegennel egy fedél alatt.

Másnap reggel első dolguk volt, hogy megnézzék, mi van az ismeretlennel. Az nyugodtan aludt. A többiek ellenkezése ellenére Andris a házban maradt, a többiek pedig elindultak a kilátóhoz.

Koradéltután ébredt fel az ismeretlen, akinek szerencsére nem volt súlyos az állapota. Azt állította, ő a körzet állatorvosa, az éjjel egy nehéz elléshez hívták, utána hazafelé menet egy örült megtámadta, és elvette mindenét. Andris figyelte az őszinte tekintetű, megnyerő arcú férfit, akiről nem tudta elképzelni, hogy egy pszichopata gyilkos lenne. Az megköszönte a ruhákat, és a kimerültségére hivatkozva megkérte, hadd maradjon még egy éjszakát, majd felment, és visszafeküdt aludni. Nemsokára megérkeztek a többiek. Andris elmesélte nekik, amit megtudott, ettől egy kicsit megnyugodtak, és az esti szalonnasütés már feloldódott, vidám hangulatban telt el. Sokáig beszélgettek, sztoriztak, aztán felmentek lefeküdni.

Már késő éjszaka volt. A sziur felhők között egy pillanatra kibukkant a hold, melynek fénye bevilágított az idegen szobájának ablakán. A férfi hanyatt feküdt, kezében egy túhegyes nyársat tartott. Amikor félóra múlva a hold újból kitekintett a felhők mögöl, egy élettelen női testet pillantott meg a háztól nem messze egy tisztáson.

Andris arra riadt fel, hogy Ákos kétségbeesetten rázza, majd feldúltan közli, hogy Zoé eltűnt. Keresni kezdték a nőt. A bejárati ajtó belülről volt zárva, tehát itt benn kellett lennie. Rossz előérzettel nyitottak be az idegen szobájába. Andris az alvó férfi párnája alól kilógó ismerős dologra figyelt fel. Egy rózsaszín póló volt. Tegnap éjjel Zoét ebben ölelgette. Most vértől vöröslött.

- Nézd! – suttopta Ákos. – A cipőtalpa nedves, ez nemrég kinn járt.

Csendben kiléptek a szobából.

- Tudom, hogy nem korrekt dolog tőlem – szólalt meg Ákos –, de én titokban elhoztam a mobilomat. Hívd azonnal a rendőrséget, én ilyen idegállapotban képtelen vagyok. Mit csinálhatott Zoéval?

Miközben Andris beszélt a rendőrséggel, Ákos lehajtott fejjel járkált fel-alá.

- ...Valami ILP volt a felsőjére írva... Lombroso Pszichiátriai Intézet?... Akkor ő a gyilkos...

Ákos megállt, felemelte a fejét, és sötét, álmos tekintetet vetett Andrisra. A zsebéből kihúzott egy gumikesztyűt.

- ...A véres ruhát levettük róla... igen...

Ákos a telefonáló férfi mögé lépett, és megfogta a falhoz támasztott nyársat. Vigyázott, nehogy hozzáérjen az alvó idegentől szerzett ujjlenyomathoz. Felemelte a nyársat, hogy lesújtson.

- ... Nem, nem ment el. A gyilkos itt maradt a házban, s azóta is a mi ruháinkat hordja...